

regler med dem, der på dette område gælder indenfor de fleste fremmede skattelovgivninger, må de formentlig karakteriseres som overordentligt tilbageholdende. De fleste fremmede lovgivninger indeholder hjemmel til foruden af indkomst af de under a—d nævnte arter at beskatte udlændinge af adskillige andre fra kilder i indlandet flydende indkomster, såsom pensionsindtægter, aktieudbytter, renter, patentafgifter og royalties m. m.

Skattelovskommissionen foreslog under henvisning hertil en udvidelse af området for den begrænsede skattepligt. Beskatningen skulle i visse tilfælde ligesom nu ske på grundlag af selvangivelse og skatteligning, medens den i andre tilfælde skulle gennemføres som en beskatning ved kilden. Dette skulle navnlig ske med hensyn til aktieudbytter, der flyder her fra landet til aktionærer i udlandet.

Omend det må erkendes, at der i og for sig kunne være grund til en udvidelse af skattepligtsområdet som af skattelovskommissionen foreslået, og at en sådan udvidelse kunne have betydning under forhandlingerne med andre stater om dobbeltbeskatningsoverenskomster, har man næret betænkelighed ved at følge kommissionens forslag. Man har herved lagt vægt på dels, at den finansielle betydning af den foreslåede udvidelse er relativt beskeden, dels at gennemførelsen af en kildebeskatning — som vi ikke kender i vor nugældende skattelovgivning — vil nødvendiggøre kontrolmæssige og administrative foranstaltninger af et omfang, som man finder betænkeligt. Dette gælder især kildebeskatningen af aktieudbytter. For at iværksætte en kildebeskatning heraf på effektiv måde ville man blive nødt til ved hver udbytteudbetaling (kuponindløsning) at kræve, at enhver, der vil hæve udbytte, skulle udfylde en formular, hvori var stillet forskellige spørgsmål, af hvis besvarelse det ville afhænge, om kildeskatt skulle indeholdes ved udbytteudbetalingen eller ej. Man er meget tilbage fra at stille forslag om en så omfattende permanent foranstaltning for at udfinde de forholdsvise udenlandske aktionærer, som skulle rammes af kildeskatten. Og da de andre tilfælde, hvor denne beskatningsform skulle anvendes, kun er af ringe betydning, har man ikke ment at burde stille forslag om kildeskattens ind-

førelse i overensstemmelse med kommissionsudkastet. Efter forslaget skal beskatning af begrænset skattepligtige herefter — ligesom nu — kun ske på grundlag af en skatteligning. I hvilke tilfælde begrænset skattepligt foreligger, er fastsat i nærværende paragraf under a)—c).

*Punkt a* betegner en udvidelse af de nugældende bestemmelser, forsåvidt som bestemmelsen i den her foreslåede form også lader den udlænding, der på anden måde end som ansvarlig deltager, kommanditist eller partreder deltager i en herværende erhvervsvirksomhed, ifalde skattepligt, nemlig hvis han iøvrigt ved indskud af kapital i virksomheden har erhvervet sig en ret til andel i dennes overskud. Under hvilken betegnelse han således uden personligt ansvar deltager i virksomheden, om han kaldes långiver, stille deltager eller lignende, er uden betydning for skattepligten; det afgørende er, at han er berettiget til andel i virksomhedens overskud og ikke blot skal have en fast forrentning af sin i virksomheden indskudte kapital. Tilsvarende regel findes i den norske skattelovgivning, og den synes nødvendig for at forhindre omgåelse af de hidtil gældende regler.

Under *punkt c* medtages foruden indtægt af fideikommisskapitaler og successorfonds tillige indtægtsnydelse af familiestiftelser og familielegater med en fundatsmæssig successionsordning. Disse stiftelser og legater fungerer praktisk talt på samme måde som et fideikommis og foreslås derfor i skattemæssig henseende behandlet som fideikommiss, jfr. herved bemærkningerne til forslaget § 76.

I stk. 2 foreslås optaget en bestemmelse, der tilsigter at ramme forsøg på omgåelse af den begrænsede skattepligt i tilfælde, hvor erhvervsvirksomhed her i landet udøves som en filialvirksomhed af en i udlandet beliggende hovedvirksomhed, og hvor det kan befrygtes, at man ved regnskabsmæssige manipulationer og vilkårlige kalkulationer søger at reducere filialens regnskabsmæssige overskud og dermed den her i landet skattepligtige indkomst. Bestemmelsen afgiver en udtrykkelig hjemmel for de skattemyndigheder til i sådanne tilfælde at tilsidesætte filialens regnskaber og ansætte indkomsten på grundlag af et skøn over, hvilken fortjeneste der under frie vilkår må